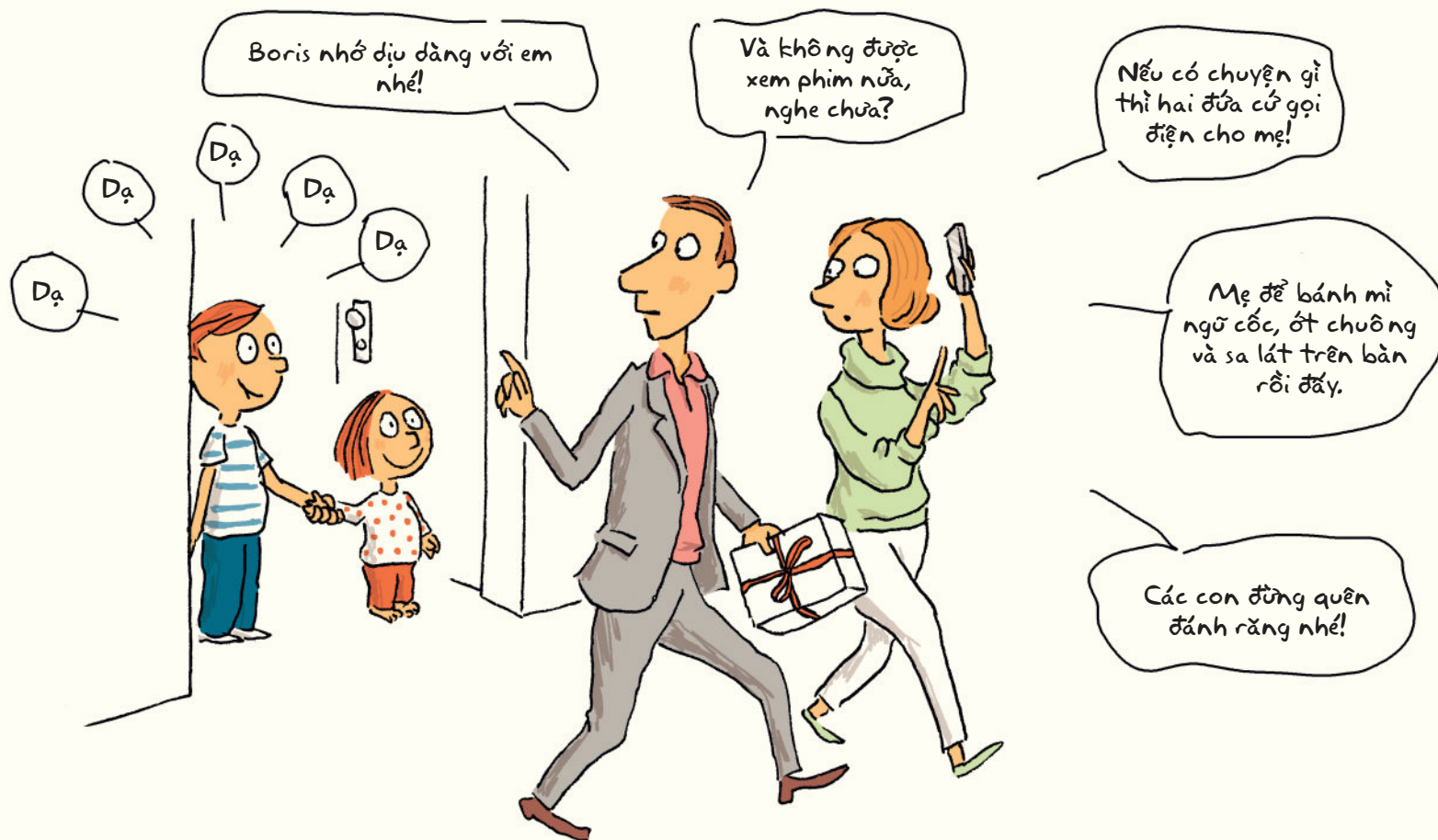

Tối nay, bố mẹ được mời sang nhà hàng xóm dự tiệc sinh nhật. Boris và Celeste sẽ ở nhà với nhau. "Ở nhà một mình". Đây là lần đầu tiên luôn ấy! Boris là anh lớn nên phải lo cho em ăn tối. Sau đó, cậu còn phải dỗ em ngủ và kể cho em một câu chuyện trước giờ đi ngủ nữa. Lúc này Celeste đã mặc sẵn bộ đồ ngủ rồi.

Bữa tối của hai anh em có khoai tây chiên, nước hoa quả và bánh quy.

Em ra chỗ khác đi, phim này chỉ dành cho người lớn thôi.

Sau đó, Boris muốn xem một bộ phim.

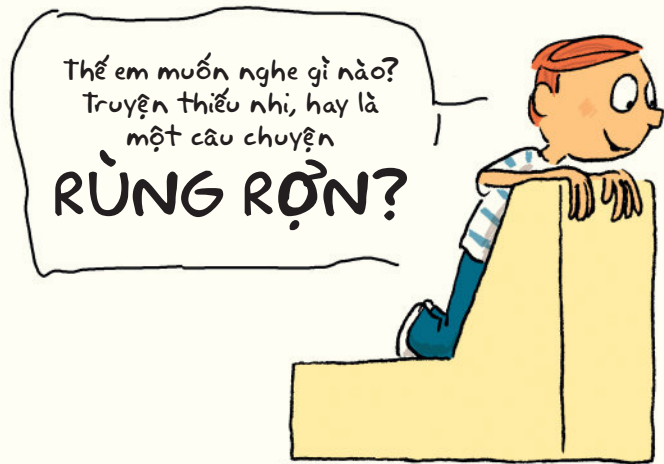
Cậu bèn nhắc em gái đi đánh răng.

**EM XONG RỒI! ANH ĐƯA EM ĐI NGỦ ĐI!
EM MUỐN NGHE KỂ CHUYỆN NỮA!**

Nhưng việc đánh răng lại chẳng mất quá nhiều thời gian.

CÂU CHUYỆN RỪNG RỌN CHỦ!!

Rừng rợn!
Rừng rợn!

Boris rất yêu thương em gái. Thế nhưng thỉnh thoảng em Celeste cũng làm cậu bực mình phát điên lên được.

Em muốn nghe những thứ rừng rợn chứ gì? Anh sẽ kể cho em một câu chuyện vô cùng rừng rợn luôn, Boris nghĩ. Cậu thấy mình hơi xấu tính. Nhưng cũng không xấu đến mức đấy đâu nhĩ.

Anh không biết nữa...
Hay anh kể một
câu chuyện thiếu nhi thôi
được không?

KHÔNG!

Em muốn nghe những
câu chuyện rừng rợn cơ!

Nhưng nghe xong
có khi em không ngủ
được luôn đấy...

HAY QUÁ!
Rừng rợn,
rừng rợn,
rừng rợn,
rừng rợn!

Thôi được. Anh đã cảnh báo em
rồi đấy nhé. Bây giờ anh sẽ kể
cho em nghe câu chuyện về...

... cô bé sống một mình trên thế gian này, không có cha mẹ hay ông bà. Cô bé ấy phải đơn độc đi tìm cô chú, những người mà cô bé chưa từng gặp trong đời. Sau đó, cô bé đi lạc vào một nơi vô cùng hẻo lánh, chịu cảnh vừa đói vừa lạnh, chỉ nghe tiếng chó sủa vắng lại từ xa. Cô còn quên mang theo cái ba lô đựng chiếc áo len ấm áp. Cô bé đến một hẻm núi sâu, sâu đến mức chẳng thấy gì bên dưới, và đi qua một cây cầu treo lắc lư. Ở ngay giữa cầu, đột nhiên... có một con ma xuất hiện.

